Skrevne Digte.
daterede
14

129

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Tør en Tilbeder af Apoll, hvis Sands
ikkun i Hallens Baggrund bøielig glædes,
hvem Værmelsen til Templets Straaleglands,
fig her paa Jord hans varme Jid tilstædes,
Tør medens Offerbuen fjern og nær
hvis Danmarks Torvaldsen imøde flamme
sit Hjertes Velkomst, o! gid Vennen kjær!
Apollos Laarne Søn han blev udstamme?
Ja! tillidsfuld og freydig tør han det!
Sandvist sig Kunst og Venskab huld forenner,
er Torkil ey endnu af Torvaldsen forgjæt,
ey hinne Mindet kjære Aftenscener;
Da Kunstner-griffelet, som Vennepant
Marie-hovdet vidste saa at male,
at første Blik, blandt Hovedvrimlen fandt
Den Frommes andet Selv fra Bladet tale.
Vaar for dit Værk jeg rørt mig stilled hen,
— Marie selv forlængst er Engel vorden. —
Da mindedes jeg ædle Torvaldsen,
og sukkede: nu er han ~~langt fra~~ Norden!

9/11 19 14

Hvor frydede Din Atterkomst mit Bryst,
Hvor længtes jeg igjen Dit Blik at møde;
Men vandt at nægtes vennesalig Lyst,
Min Aand i Venners Fryd maae tage Føde.
Hvor ansked jeg i Borupsk Kreds mig hen,
Da glade Jubler Dig imøde ilte,
At kredsen atter favnede sin Ven.
Dit Øye huld hver gammel Ven tilsmilte.
Men Bunden til min lille Hytte her
ved Hjerlighed og Gigt og Plutti Vrede,
ey gamle Torkil kommer meere der;
Kun Minderne er Hjertets stille Glæde. —
I tre Decennier den Vey jeg gik,
Hvor varme Yngling drømmer Held at skabe;
Til Lytte den Erfaring blot jeg fik:
Stigt Sjælden Undes. For nu ey at tabe
De sidste Dages Fred, jeg gjemte mig
i Skovens Favn. En lille venlig Hytte
Mig skjænter Lye; der nøysom, altsaa viig
jeg med Enhver just ikke skulde Tytte

En yndig Viv, brav som Marie var
Har Makkerskabet paa min Reise vovet.
To Sønner jeg af Di tilbage har,
De andre have nu alt længe sovet. —
Et stille Ønske Hjertet gjemmer paa,
det lydeligt ved Pennen ey tør vorde;
Men skal mit Øye Dit at skue faae,
For Torvaldsen jeg vel det skrifte turde. —
Maaskee dog Kristians det gamle Slot,
Dig kunde friste her i Egnen stavne?
Hvor vilde det da gjøre Hjertet got
end engang ædle Torvaldsen at favne!
Min Hytte ligger Kongeborgen nær,
Graae er dens Væg, Grønt Anderne indrammer;
Mit Hjerte Brødefrit som fordum er,
og i dets Indre reenest Venskab flammer.

Skrevet paa Lille Dyrehave Gaard ved Frederiksborg
den 9de November 1819.

af
Jerkel Mørch

Helliget
Billedhugger og Ridder Torvaldsen. —